

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

WACHTEN OP LIJN NEGEN

Monoloog

door

1880
Berty Tonnaer-Mommers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1996

Nr. 2361

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WACHTEN OP LIJN NEGEN* op te voeren moet de naam van auteur *BERTY TONNAER-MOMMERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/061
ISBN 978-90-385-04711

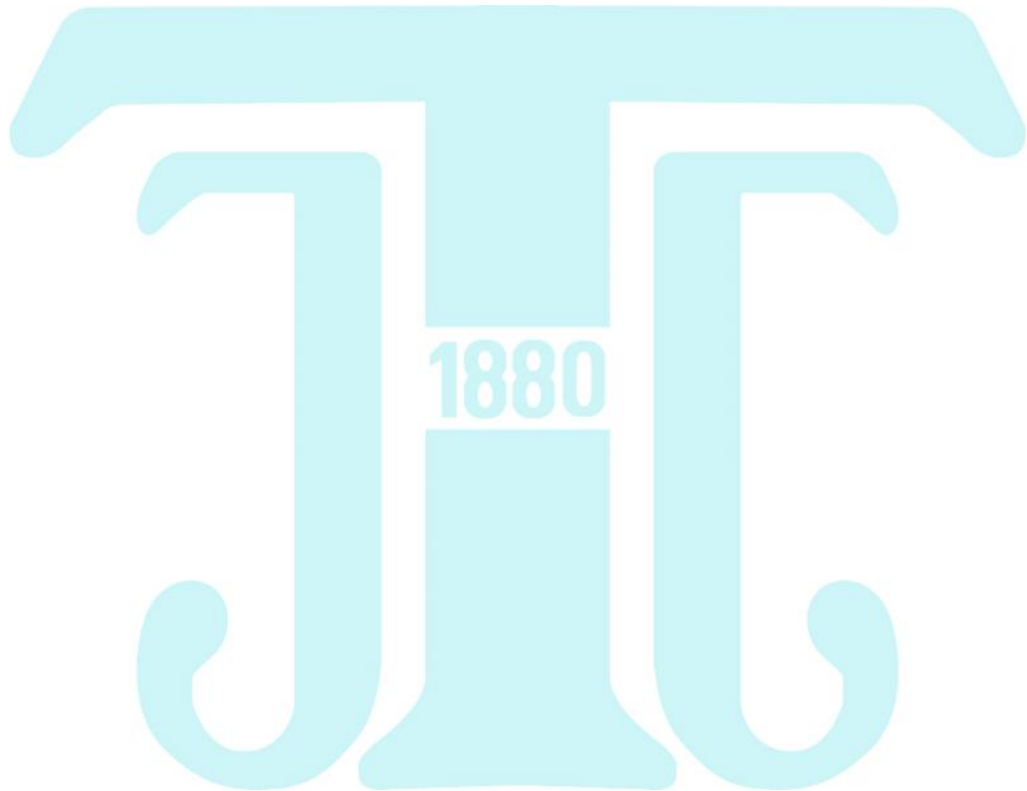
© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Berty Tonnaer-Mommers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

Deze monoloog kan eventueel met en zonder figuranten gespeeld worden. Voorkeur van de schrijfster is met. Nog een voorkeur is: bezetten met een speelster van minimaal 60 jaar oud.

Het stuk in dialoog met publiek spelen. Vragen enzovoort direct op het publiek richten.

(Een vrouw komt doodmoe sloffend aan en gaat op de kleine bank in deabri zitten. Zij stalt de tassen om zich heen en zucht.)

Als lijn negen maar niet weg is, anders moet ik een half uur wachten.

Ben je een minuut te laat is de bus weg, ben je een minuut te vroeg is de bus te laat.

(Korte stilte.)

Ik ben doodop.

Winkelen is geen aardigheid meer!

Alles is zo vreselijk duur, ik begrijp er niets meer van.

Je zoekt je een ongeluk om iets te vinden wat enigszins leuk is...

Voor mij althans leuk is.

Hoe doen andere mensen dat nu?

Stel dat je een paar kinderen hebt, een inkomen, een duur huis en een auto. Nou ik geef het je te doen!

Daar zou ik wel eens voor een keer muisje willen zijn.

Daar zou ik wel eens willen kijken hoe ze dat dan klaren.

De mensen zijn tegenwoordig zo onaardig.

Niemand heeft meer tijd voor iemand.

Haasten, haasten en nog eens haasten.

Jonge mensen moeten carrière maken.

Oude mensen mogen niet zeuren.

En dan de jeugd!

Wat die allemaal mag!

In mijn tijd was dat heel anders.

Daar staan er weer twee tegen de muur.

Ze vreten mekaar zowat op in het bijzijn van anderen.
Schamen zich er helemaal niet voor.
Je moet ook nog voorzichtig zijn om wat te zeggen.
Voor je het weet krijg je er een slag op je kop.
In mijn tijd was dat heel anders.
Hand in hand liep je te dromen.
Zweefde op wolken.
Die twee daar zweven niet eens.
Zij zijn meteen aan het dessert toe.

Tegenwoordig hoeven ze ook geen angst meer te hebben;
nu is de pil er!
Nee! Dat was in mijn tijd niet!
Van alles verzon je om je vrijer maar van je af te
houden.
Maar dat lukte niet altijd.
En dan maar bidden voor een goede afloop.
Veel meisjes in mijn tijd moesten trouwen.
Die hadden dan pech gehad.
Er werd dan snel getrouwd, bang voor de schande!
Dan hebben de kinderen van tegenwoordig het veel
gemakkelijker. En toch wordt er veel gescheiden,
ondanks dat zij veel meer vrijheid hebben dan wij in
onze tijd.

Mijn dochter doet alles volgens afspraak.
Een week kookt hij, de andere week zij.
In de weekends doen zij samen de boodschappen.
En poetsen het huis.

Mijn man werkte en ik poetste, kookte, deed bood-
schappen met een stel kinderen. Je vond dat heel
gewoon.
Ik had geen enkele afspraak.
Trouwens, hij zou mij hartelijk hebben uitgelachen!

De kleding van jonge mensen laat ook veel te wensen over.

Dat lapje stof wat haar omhult, hier... (*wijst*) heet nu een minirok.

Zij kon net zo goed in haar blote kont lopen!

En dan vinden de meisjes het gek dat er zoveel aanrandiden zijn! Zij vragen er toch om!

Laatst kwam er een meisje langs met een scheur in haar rok.

Net toen ik haar wilde waarschuwen zag ik tot mijn stomme verbazing dat zij vier van die scheuren had.

(maakt gebaren)

Hier en hier en hier.

Dat is dan zeker ook modern, heeft u die jongens al met zo 'n rits oorbelletjes gezien? Vorige week zag ik iemand met een ring door zijn neus. En op de televisie had iemand een ring door zijn tong!

Mijn God! dacht ik, we gaan naar de kannibalentijd!

Zal gezellig zijn als hij moet eten!

(Zij knikt vriendelijk naar iemand die langs gaat.)

God zeg! Wat is dat mens oud geworden!

Sommigen worden echt door het leven getekend.

Die heeft wat meegemaakt!

Niet na te vertellen!

Arm vrouwke is dat...

Weet u wat mij steeds meer opvalt?

Iedereen kijkt zo triest. Ik zie bijna niemand meer lachen.

Als ik naar de mensen kijk, of die nu oud of jong zijn maakt niet uit. Niemand lacht meer.

Vroeger toen wij bijna niets hadden werd er veel meer gelachen. Wij hielpen elkaar steeds.

Nu sta je te bedelen met geld in je handen of ze iets voor je willen doen!

Nu is iedereen gestresst. Vroeger was je een beetje zenuwachtig, nu heet dat gestresst!

Mijn dochter vertelde mij, dat zij een beetje depri was.

Ik wist niet eens dat die ziekte bestond!

Toen heeft zij mij uitgelegd dat zij een beetje in de put zat.

Nou vraag ik je?

Kinderen zitten vaak in de put.

Kunnen nergens meer tegen.

Zijn erg vlug moe, hebben op zijn tijd echt rust nodig!

In mijn tijd werd daar helemaal niet naar gevraagd!

Je moest, of je wilde of niet.

Nee, ik kan deze tijd niet meer volgen.

En begrijpen al helemaal niet meer!

Hij verwacht me.

Iedereen heeft het toch veel beter dan vroeger en toch wordt er steen en been geklaagd.

Jaloezie viert hoogtij!

Wat de een heeft moet de ander ook hebben!

Hebben zij geen geld, geen nood!

De banken zijn geduldig!

Waar blijft die verdomde bus nou!

Ga met openbaar vervoer, ben je een hele dag kwijt.

Aan de overkant staan de mensen ook al lang te wachten.

Die bus is net als lijn negen ook veel te laat.

Moet je dadelijk eens opletten als er een aan komt.